

Vagóny

Nedvědi

1. Na to moje zpívání stačí jenom když mám velkou chuť
mínus první podání poslouchej a na chvíli se vzbud'
u stánků se tráva už normálně s tiskem všude prodává
jestli my jsme nespali a zatím čas šel rychle za náma.
 2. Na to tvoje zpívání za ta všechna léta jsem si zvyk
upřímný a naivní, sem-tam nějaká šmíra, nějaký vzlyk
kočovnej si herec můj, kapesník si otřu ze tvejch slov
nikdy se jich nezbavím, ve mně jsou jak černý slzy, věř.
- R: Víš co? Pojedeme ještě dál zase jednou rozezpívat sál,
jako v dobách před léty, kdy nás auťák za písničkou hnál,
Možná je to tisíc let, možná v kloubech asi bolí nás,
čert vem nějaký starosti, budem zpívat dokud máme hlas.
3. Až nás pán Bůh nakloní, po každým se jednou slehne svět
písničky tu zůstanou, ty nás budou na zem vracet zpět
z nebeskýho vagónu mávat budem kam nás osud sved
ještě hoří ze dřeva uhlík co si z táboráku zved.

R: 2x